

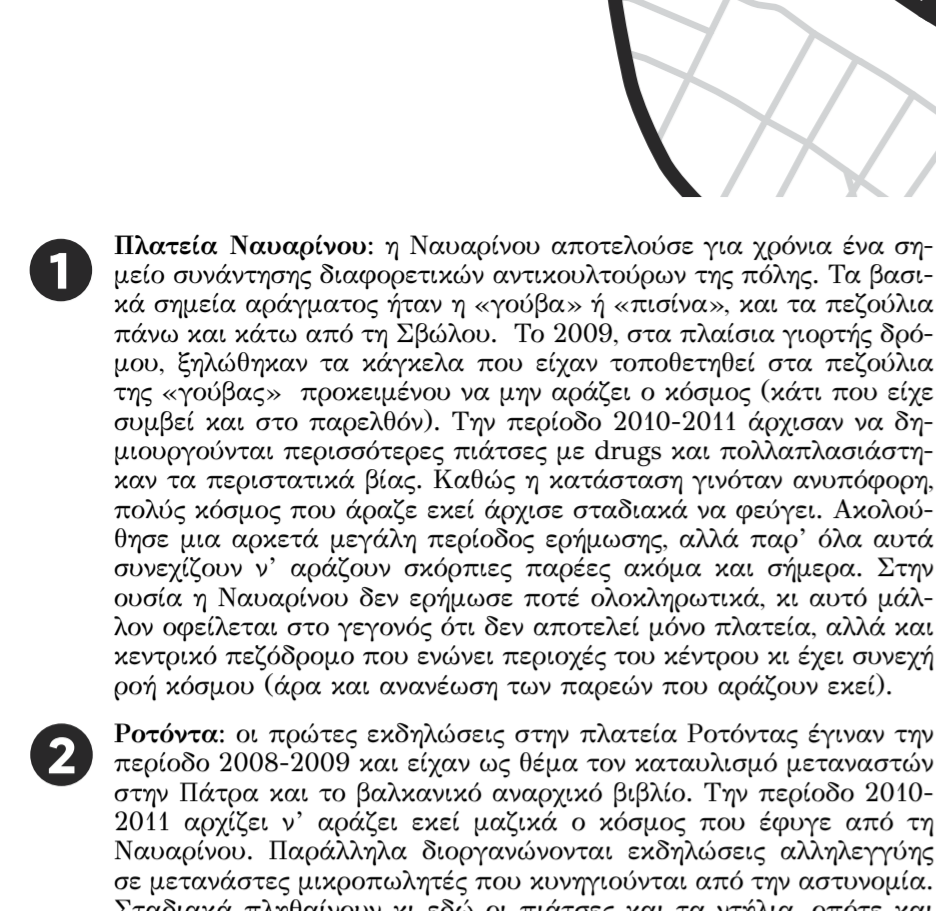
το όνειρο ενός «καλογυαλισμένου» κέντρου είναι εφιάλτης.

Το 4-σέλιδο αυτό τυπώθηκε με αφορμή την εκκένωση της κατάληψης Mundo Nuevo στο κέντρο της Θεσσαλονίκης. Η εκκένωση αυτή, πέρα από το να επιχειρεί να φιμώσει μία φωνή αντίστασης και ζωντανίας που με συνέπεια χαρακτηρίζει την κινηματική πραγματικότητα της πόλης τα τελευταία 7 χρόνια, σηματοδοτεί την προσπάθεια της κυριαρχίας να «ξεμπερδεύει» με τις καταλήψεις του κέντρου, με σκοπό η εικόνα, οι λειτουργίες και οι διαδρομές του ν' αντιστοιχούν μονάχα σ' αυτό μιας τέλειας πόλης. Μιας πόλης, δηλαδή, που θα χαρακτηρίζεται κατά κύριο λόγο από τα μαγαζιά που ανοίγουν το ένα μετά το άλλο για να ικανοποιήσουν μία καταναλωτική μανία που φαντάζει ως η δίκαιη ανταμοιβή απαντών, κακοπληρωμένων 8-ωρων από τις αναπλάσεις που πραγματοποιούνται ώστε «κυριλοποιηθεί» ο δημόσιος χώρος και ν' αξιοποιηθεί πάντα με όρους μεγαλύτερης κερδοφορίας από τα «μεγάλα έργα» που πάντα έρχονται ώστε να διευκολύνουν μονάχα την κυκλοφορία των εμπορευμάτων ή των ανθρώπων που τα κυνηγάνε από τον τουρισμό που θα δώσει ψωμί «στα δικά μας παιδιά» και, τέλος, από τους μπάτσους που επιτηρούν και προστατεύουν όλες τις παραπάνω διαδικασίες διώχνοντας και καταστέλλοντας οτιδήποτε λερώνει αυτήν την αστραφτερή λάμψη του τίποτα. Εκεί είναι που τελικά η εκκένωση της Mundo Nuevo τέμνεται με τις ιστορίες όσων αναγκάζονται να φύγουν από τη γειτονιά τους για να χωρέσουν οι τουρίστες, των μεταναστριών που εξωθούνται από τα σπίτια τους, των αστέγων που εκτοπίζονται, των χρηστών ουσιών που στρέφονται σε νέα περιθώρια. Ας έχουμε, όμως, στο νου μας πως αυτές οι ιστορίες δεν αποδεικνύουν μόνο το εύρος που παίρνει σε στιγμές η ήττα και η καταστολή. Την ίδια στιγμή, αυτές οι ιστορίες αποτυπώνουν τις αδιάκοπες διαδρομές όσων ποτέ δεν χώρεσαν στις συνθήκες των νεκροπόλεων του σήμερα -των επισφαλών, των ρυπαρών, των «περίεργων» και των περιθωριακών. Ιστορίες που χαρτογραφούν συναντήσεις κι αγώνες ενάντια στην περαιτέρω υποτίμησή μας· ιστορίες που χαράσσουν μία διαφορετική μνήμη. Κι ως κομμάτι αυτής της μνήμης, θα διεκδικήσουμε ξανά χώρους στο κέντρο της πόλης για ν' ανασαίνουμε και ν' αγωνιζόμαστε, κόντρα στον οδοστρωτήρα της ανάπτυξης και την κρατική βαρβαρότητα.

να ξανακαταλάβουμε το κέντρο της πόλης!

Σημείωση: η χαρτογράφηση που ακολουθεί είναι, φυσικά, εμπειρική, βασίζεται σε μη-καταγεγραμμένες μνήμες κι έτσι μπορεί να περιέχει και λάθη. Θα ήταν αδύνατον έτσι κι αλλιώς ν' αποτυπώσουμε όλες τις ροές του ανταγωνισμού μέσα στο κέντρο -αυτές εξακολουθούν σ' ένα μεγάλο ποσοστό τους να χαράσσουν τον δρόμο τους υπόγεια, μακριά από τ' αδιάκριτα βλέμματα κι επιλέγοντας να επιδείξουν τον πλούτο και την επικινδυνότητά τους όποτε αυτές θέλουν...

1 **Πλατεία Ναυαρίνου:** η Ναυαρίνου αποτελούσε για χρόνια ένα σημείο συνάντησης διαφορετικών αντικουλτούρων της πόλης. Τα βασικά σημεία αράγματος ήταν η «γούβα» ή «πίσινα», και τα πεζούλια πάνω και κάτω από τη Σβάλου. Το 2009, στα πλαίσια γιορτής δρόμου, ξηλώθηκαν τα κάγκελα που είχαν τοποθετηθεί στα πεζούλια της «γούβας» προκειμένου να μην αράξει ο κόσμος (κάτι που είχε συμβεί και στο παρελθόν). Την περίοδο 2010-2011 άρχισαν να δημιουργούνται περισσότερες πιάτσες με drugs και πολλαπλάσιάζτηκαν τα περιστατικά βίας. Καθώς η κατάσταση γινόταν ανυπόφορη, πολύς κόσμος που αράζε εκεί άρχισε σταδιακά να φεύγει. Ακολούθησε μια αρκετά μεγάλη περίοδος ερήμωσης, αλλά παρ' όλα αυτά συνεχίζουν ν' αράζουν σκάρπιες παρέες ακόμα και σήμερα. Στην ουσία η Ναυαρίνου δεν ερήμωσε ποτέ ολοκληρωτικά, κι αυτό μάλλον οφείλεται στο γεγονός ότι δεν αποτελεί μόνο πλατεία, αλλά και κεντρικό πεζόδρομο που ενώνει περιοχές του κέντρου κι έχει συνεχή ροή κόσμου (άρα και ανανέωση των παρεών που αράζουν εκεί).

2 **Ροτόντα:** οι πρώτες εκδηλώσεις στην πλατεία Ροτόντας έγιναν την περίοδο 2008-2009 και είχαν ως θέμα τον καταυλισμό μεταναστών στην Πάτρα και το βαλκανικό αναρχικό βιβλίο. Την περίοδο 2010-2011 αρχίζει ν' αράζει εκεί μαζικά ο κόσμος που έφυγε από τη Ναυαρίνου. Παράλληλα διοργανώνονται εκδηλώσεις αλληλεγγύης σε μετανάστες μικροπωλητές που κυνηγούνται από την αστυνομία. Σταδιακά πληθαίνουν κι εδώ οι πιάτσες και τα ντήλια, οπότε και δημιουργούνται εντάσεις με τον κόσμο που αράζε στην πλατεία. Αρκετοί εγκαταλείπουν τη Ροτόντα και για ένα διάστημα επιχειρείται να βρεθεί μια ισσοροπία ανάμεσα σε όσους συνεχίζουν ν' αράζουν και όσους κάνουν ντήλια. Το 2015-2016 γίνεται η ύστατη προσπάθεια επανοικειοποίησης της Ροτόντας: διοργανώνεται το 5^ο και το 6^ο Φεστιβάλ Ελευθεριακού Βιβλίου, καθώς κι ένα φεστιβάλ ενάντια στην εγκληματοποίηση της πλατείας. Κάποιες από αυτές τις εκδηλώσεις καταλήγουν σε συμπλοκές με μαχαίρωματα και πυροβολισμούς από την πλευρά των ντήλερς. Τελικά μετά το 2016 η πλατεία εγκαταλείπεται οριστικά από τον κόσμο. Τα τελευταία χρόνια πραγματοποιήθηκε κι εδώ η «ανάπλωση» (μετά από αλληπάλληλες αστυνομικές επιχειρήσεις ενάντια σε μετανάστες) και πλέον στην πλατεία κατασκευάστηκε μια παιδική χαρά (ενώ, αντίστοιχα, στην πλ. Ναυαρίνου επεκτείνεται τον τελευταίο καιρό η ήδη υπάρχουσα). Αξίζει να επισημάνουμε ότι παρ' όλο που μια παιδική χαρά μπορεί ν' απαντάει σε πραγματικές ανάγκες κατοίκων της γειτονιάς, ταυτόχρονα αποτελεί έναν από τους πιο ύπουλους τρόπους gentification, αφού την ίδια στιγμή επιτελεί δύο ρόλους: πρώτον, απαντάει στο κρατικό ερώτημα «πώς μπορούμε να περιφράξουμε έναν δημόσιο χώρο και να τον κρατάμε κλειδωμένο όταν βραδιάζει;» και δεύτερον, ορίζει τον χώρο και την καθημερινότητα κατά τέτοιο τρόπο ώστε συγκεντρωμένες ηλικιακές ομάδες να μέθουν να περιορίζονται και να νιώθουν οικεία μόνο στους δικούς τους. ξεχωριστούς χωροχρόνους: οι οικογένειες θα συναντιούνται με οικογένειες, οι νεολαίοι θ' αράζουν με συνομήλικούς τους σε καφετέριες, οι πιο ηλικιωμένοι κλειδωμένοι σπίτια τους.

3 **Ικτίνου-Ζευξίδος:** στη διασταύρωση Ικτίνου με Ζευξίδος άρχισε ν' αράζει κάποιος κόσμος που έφυγε από την πλατεία Ροτόντας γύρω στο 2013-2014. Σταδιακά μετατράπηκε σε σημείο συνάντησης με διαφορετικά χαρακτηριστικά απ' ό,τι η Ναυαρίνου και η Ροτόντα. Ο χώρος δεν ενοούσε και πολύ το άραγμα και η γειτονιά δεν φαινόταν ιδιαίτερα χαρούμενη, με αποτέλεσμα να προκληθούν εντάσεις και σε πολλές περιπτώσεις να έρθει η αστυνομία. Πολλοί έφυγαν από μόνοι τους, μετά από λίγο και τους υπόλοιπους τους εκτόπισε η γειτονιά με το διαρκές αίτημα για ησυχία, τάξη κι ασφάλεια. Στην ουσία το άραγμα εκεί κράτησε λίγο και συνεχίστηκε με άλλη σύνθεση κόσμου λίγο πιο πάνω, έξω και μέσα από το προαύλιο της εκκλησίας Αγία Σοφία. Το 2017 έγινε μια ανάπλωση που κράτησε περίπου δύο χρόνια. Τώρα στην Αγία Σοφία αράζει κυρίως νέος κόσμος και μαθητές, ενώ η αυλή της εκκλησίας φωταγωγήθηκε παραπάνω για ν' αποτρέπει κόσμο να κάθεται μέσα.

4 **Πεζούλια αρχαίας αγοράς:** το άραγμα στα πεζούλια (και στα αντιπεζούλια αργότερα) γύρω από την αρχαία αγορά άρχισε να πυκνώνει την περίοδο 2014-2015, μέσα από τη συνάντηση κόσμου που σύγκραζε Ροτόντα και Ικτίνου. Μια πρώτη περίοδος κορύφωσης μπορεί να εντοπιστεί το 2018-2019 . Κατά την όξυνση της πανδημίας κι ανάμεσα στα lock-down, μια πολύ διευρυμένη σύνθεση κόσμου αναζήτησε μερικές ανασές γύρω από την ρωμαϊκή αγορά. Αρκετές φορές η αστυνομία προσπάθησε να διαλύσει τις μαζώξεις. Τα τελευταία χρόνια κι εδώ έχουν πληθύνει περιστατικά βίας.

5 **Πλατείες Καλλιθέας, Τερψιθέας, Κουλέ Καφέ:** στις πλατείες της Άνω Πόλης γινότουσαν αρκετές εκδηλώσεις εδώ και πολλά χρόνια, τόσο από το Στέκι Άνω Πόλης, όσο και από άλλες ομάδες του αντιεξουσιαστικού χώρου. Μπορούμε να πούμε ότι από το 2019 περίπου οι εκδηλώσεις αυτές πληθύναν, όπως και ο κόσμος που αράζε στις πλατείες. Κατά την εξέγερση της πανδημίας, οι πλατείες αυτές ήταν από τα λίγα μέρη στην πόλη που μπορούσαν να αράζουν παρέακια χωρίς τόσο έντονο αστυνομικό έλεγχο, ωστόσο ανάμεσα στα lock-down ο κόσμος που αράζε εκεί πολλαπλασιάστηκε με αποτέλεσμα να ενταθεί και ο αστυνομικός έλεγχος. Αρκετές ήταν οι φορές που οι μπάτσοι προσπάθησαν να καταστείλουν όσους αράζαν στα πλαίσια της απαγόρευσης συναθροίσεων, με αποτέλεσμα να ξεσπάσουν συγκρούσεις και να πραγματοποιηθούν πορείες υπεράσπισης των δημόσιων χώρων.

6 **Πλατεία Αρχαίας Αγοράς/άγαμμα Βενιζέλου:** από τις πιο μεγάλες και κεντρικές πλατείες της Θεσσαλονίκης, ένα σημείο από το οποίο περνάει πραγματικά οι πάντες προς κάθε κατεύθυνση, ενώ αποτελεί και σημείο αφετηρίας πολλών διαδηλώσεων στο κέντρο της πόλης. Τα τελευταία χρόνια η αστυνομία έχει πραγματοποιήσει πάρα πολλές επιχειρήσεις ενάντια σε μετανάστ(ρι)ες, άστεγους και χρήστες ουσιών. Ιδιαίτερα κατά την περίοδο των lock-down το σημείο αυτό αποτέλεσε μία από τις δεξαμενές απαγωγών-pushbacks μεταναστών που ξεκινούσαν από το κέντρο της πόλης. Κατά καιρούς στήνονται διάφορα εμπορικά «χωριά» , ανάλογα με την εορταστική περίοδο. Το τελευταίο χριστουγεννιάτικο χωριό έχει κάνει στην κυριολεξία κατάληψη στην πλατεία, εκτοπίζοντας όποια δεν είναι εκεί για να καταναλώσει. Το χωριό περιφράσσεται με κιγκλιδάματα και περιφρουρείται από μπάτσους-ξωτικά του Αη-Βασίλη. Τελευταία ακούγεται ότι ο δήμος θέλει να μονιμοποιήσει τα εμπορικά σπιτάκια που έχουν φτιαχτεί και να κόψει τα δέντρα στο πάνω μέρος της πλατείας, στερώντας από τον κόσμο άλλον έναν τόπο αράγματος, φυσικής σιάδας κλπ.

7 **Καμάρα:** το πιο στανταρ μέρος για να δώσεις ραντεβού, σε βαθμό που μπορεί να νομίζει ότι υπάρχει κάποια πολιτική συγκέντρωση, ενώ απλά είναι κόσμος που περιμένει την παρέα του. Φυσικά αποτελεί και τον εμβληματικό τόπο απ' όπου ξεκινάνε πολλές πορείες στην πόλη, εδώ και πολλά χρόνια.

Το «σύνορο» της Εγνατίας

Θα μπορούσε κανείς να πει πως ο δρόμος της Εγνατίας αποτελεί ένα νοητό σύνορο που περιφράσσει την πιο «ανεπτυγμένη» πλευρά της πόλης, δηλαδή αυτή που διαμορφώνεται από τους εμπορικούς δρόμους της Τοιμισακή, της Μητροπόλεως και της Προξένου Κορομηλιά, από τα μαγαζιά στην παραλιακή και τα Λαδάδικα, την «εναλλακτική» νυχτερινή διασκέδαση της Βαλαωρίτου, την κυριλέ «βιτρίνα» της πλ. Αριστοτέλους, τον «πολιτισμό» που εξάγεται στον Λευκό Πύργο και το Λιμάνι κλπ. Είναι χαρακτηριστικό πως όσοι αυτοοργανωμένοι χώροι είχαν δημιουργηθεί τα τελευταία χρόνια σ' αυτήν την πλευρά του κέντρου, εκκενώθηκαν ή έπαψαν να λειτουργούν ο ένας μετά τον άλλον -λογικό αφού τσαλάκωναν το προφίλ μιας περιοχής προορισμένης μόνο για δουλειά και κατανόλωση. Το **κατελυμένο κτήριο στη Λεωφόρο Νίκης 39** (το οποίο τυπικά ανήκει στο Α.Π.Θ., καταλήφθηκε το 2009 και για χρόνια στέγαζε ντόπιους και μετανάστες)εκκενώθηκε το 2016, την ίδια μέρα με την εκκένωση άλλων δύο καταλήψεων στέγης μεταναστ(ρι)ών στη Θεσσαλονίκη (Ορφανοτροφείο και Hurriya), σε μία θεαματική απάντηση της κυβέρνησης των ΣΥ.ΡΙΖ.Α.-ΑΝ.ΕΛ, στη διεξαγωγή του No Border Camp 2016 που είχε λάβει χώρα λίγες μέρες πριν. Αξίζει να σημειωθεί πως η κατάληψη Hurriya (που ξεκίνησε από πρωτοβουλία ατόμων στα πλαίσια του No Border Camp), βρισκόταν κι αυτή στην καρδιά του κέντρου, Καρόλου Ντηλ με Ερμού γωνία. Την ίδια χρονιά που έγινε η κατάληψη στη Λεωφόρο Νίκης, άνοιξαν άλλοι δύο κοινωνικοί, αυτοοργανωμένοι χώροι στην πόλη, το **Στέκι Μεταναστών** στην Ερμού και το **Μικρόπολις** στη Βασιλέως Ηρακλείου. Αν κανείς συνυπολογίσει και την ύπαρξη του αυτοοργανωμένου συναυλιάδικου **Βιοτεχνία** (που άνοιξε δυο χρόνια μετά, το 2011) καθώς και το LGBTQI+ στέκι **Κοντροσόλ** (2015) στην περιοχή της Βαλαωρίτου, αντιλαμβάνεται ότι χωροταξικά είχε δημιουργηθεί ένας νοητός άξονας σε μία από τις πιο ανερχόμενες κι «εναλλακτικές» περιοχές του κέντρου, το οποίο επέρπεσε σ' ένα διευρυμένο πλήθος ατόμων (ντόπιες μετανάστες, trans, ομοφυλόφιλοι κ.ά.) να συναντιούνται και να δημιουργούν δομές, events και καθημερινότητες με διαφορετικούς όρους από αυτούς που επιτάσσει ο κυρίαρχος πολιτισμός. Δεν είναι τυχαίο ότι όλοι οι παραπάνω χώροι με την εξαίρεση του Κοντροσόλ αναγκάστηκαν να διακόψουν τη λειτουργία τους και να ξεοικιαστούν την ίδια πάνω-κάτω περίοδο (το 2017 η Βιοτεχνία, το 2020 το Στέκι Μεταναστών, το 2021 το Μικρόπολις), έπειτα από πιέσεις των ιδιοκτητών για αύξηση του νοικιού ή χρήση του χώρου για πιο επικερδείς σκοπούς. Είναι χαρακτηριστικό το πόση «ανάπτυξη» έχει πέσει στη συγκεκριμένη περιοχή τα τελευταία χρόνια με διαδοχικές αναπλάσεις ή αναπαλαιώσεις (βλέπε Στοά Μοδιάνο ή συντριβανάκια στη Βαλαωρίτου), ανεγέρσεις υπερλούξ ξενοδοχείων κλπ. Εξάλλου, στην ίδια ευρύτερη περιοχή ανήκαν και δύο άλλες καταλήψεις που υπήρχαν αλλά είχαν εκκενωθεί αρκετά χρόνια πιο πριν: η **κατάληψη Δέλτα** που εκκενώθηκε το 2012 στο peak του άξονα της εναλλακτικής κατανόλωσης της Συγγρού και Βαλαωρίτου, αλλά και η **κατάληψη Επιβίωση** (που βρισκόταν στη Φράγκων) που εκκενώθηκε το 2011 -ένα από τα ελάχιστα παραδείγματα καταλήψεων που δεν δημιουργήθηκαν από κάποια πολιτική πρωτοβουλία με τη στενή έννοια του όρου, αλλά από διάφορο κόσμο με πρόβλημα στέγασης, οικονομικά προβλήματα κλπ. Τέλος, πάνω στο «σύνορο» της Εγνατίας βρισκόταν και η **κατάληψη 111** που εκκενώθηκε πριν λίγους μήνες.

Η εικόνα του «άνω κέντρου»

Από την πάνω πλευρά της Εγνατίας τα τελευταία πολλά χρόνια πολλαπλασιάζονται οι αυτοοργανωμένοι χώροι, τα στέκια και οι καταλήψεις, όπως και οι εκδηλώσεις σε δημόσιους χώρους, πλατείες και πεζόδρομους. Με αφητηρία την κατάληψη της **Terra Incognita** στην Ολύμπου (2004), το 2007 δημιουργείται το **Στέκι στη Μόδη** και λίγο αργότερα, μέσα στο μεταδεκεμβριανό κλίμα της εξέγερσης του 2008, το **Στέκι Άνω Πόλης**. Σε μία διαφορετική χρονική περίοδο μπορούμε να εντάξουμε το άνοιγμα του στεκιού **Sabot** πλήσιον της αρχαίας αγοράς (2014) και την κατάληψη της **Mundo Nuevo** που δημιουργήθηκε έναν χρόνο μετά. Ένα τελευταίο «κίμα» αυτοοργανωμένων χώρων παρατηρείται στην «μετά-covid»εποχή με τα διαδοχικά ανοίγματα του **Στεκιού στην Γκαρμπολά**, του **Κοινωνικού Χώρου για την Ελευθερία Respiro di Liberta** και του κοινωνικού κέντρου **Ovradera**. Εξαιρεστή αναφορά για να «ολοκληρωθεί» η εικόνα του «άνω κέντρου» πρέπει να γίνει και στην παρουσία των μεταναστών. Κατά προσέγγιση, μπορούμε να πούμε ότι ένα σημαντικό κομμάτι του πληθυσμού των μεταναστριών που ζουν στο κέντρο, συγκεντρώνεται στις περιοχές που βρίσκονται δυτικά της Αρχαίας Αγοράς και μέχρι Αντιγο-

νιδών, γύρω από την παλιά λαχαναγορά και γύρω από την Κασσάνδρου και την Αγ. Δημητρίου. Γνωρίζουμε επίσης ότι στις γειτονιές αυτές βρισκότουσαν και αρκετά σπίτια που υπάγονταν στο στεγαστικό πρόγραμμα ΕΣΤΙΑ. Το πρόγραμμα αυτό άρχισε να συρρικνώνεται τα τελευταία χρόνια μέχρι τον οριστικό τερματισμό του τον Δεκέμβρη του '22. Σ' αυτό το διάστημα χιλιάδες μετανάστες πετάχτηκαν έξω από τα σπίτια που διέμεναν και οδηγήθηκαν σε camps, ανάμεσά τους και πολλές «ευάλωτες κοινωνικές ομάδες». Σε μερικές περιπτώσεις, και με τη βοήθεια του ντόπιου κινήματος, οικογένειες μεταναστών αντιστάθηκαν στις εξώσεις και διεκδίκησαν την παραμονή τους στα σπίτια, με αποτέλεσμα να κερδίσουν παράταση μέχρις ότου να δρομολογηθούν οι διαδικασίες για τα έγγραφά τους.

Τέλος, δεν μπορούμε να γνωρίζουμε με σιγουριά αν οι πρόσφατες εκκενώσεις των καταλήψεων Terra Incognita (τον Δεκαπενταύγουστο του 2020, μέσα στα lock-down και τις απαγορεύσεις) και Mundo Nuevo (Δεκέμβρης 2022 -την ίδια μέρα που ξεκίνησε να στήνεται το χριστουγεννιάτικο χωριό στην πλατεία Αρχαίας Αγοράς) εντάσσονται σ' ένα μακροπρόθεσμο πλάνο «εξυγίανσης» μιας περιοχής που τα τελευταία χρόνια έχει συγκεντρώσει ένα πλήθος κόσμου που, με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, κινείται ενάντια στο υπάρχον. Ωστόσο είμαστε κάτι παραπάνω από σίγουρες πως, μέσω αυτών των καταστατικών επιθέσεων, επιτυγχάνεται ένα χτύπημα σε πολλαπλά πεδία. Όχι μόνο επιχειρείται η παύση της διακριτής πολιτικής δουλειάς και κοινωνικής ώσμωσης που είχε επιλέξει κι επιτύχει η κάθε κατάληψη όχι μόνο δημιουργούνται (για μια περίοδο τουλάχιστον) παραπάνω σημεία όπου στρατοπεδεύουν αστυνομικές κλούβες: όχι μόνο το κράτος επιδεικνύει μία «πυγμαλή» μηδενικής ανοχής αλλά *διαμορφώνεται εκ νέου η εικόνα του κέντρου -και μαζί μ' αυτήν οι διαδρομές των ανθρώπων που το διασχίζουν, οι απόπειρες οικειοποίησης του, τα ριζωμάτά τους...*

ΑΠΘ

Το ΑΠΘ, όντας το μεγαλύτερο πανεπιστήμιο στην Ελλάδα και το μοναδικό με το campus του στο κέντρο της πόλης (41 τμήματα εκ των οποίων τα 35 εντός του campus), συγκεντρώνει εδώ και χρόνια κάποια αξιοσημείωτα χαρακτηριστικά. Από τη μία, αποτελεί διαχρονικά σημείο γέννησης φοιτητικών αγώνων αλλά και σημείο συνάντησης μεγάλου αριθμού κινημάτων που δεν σχετίζονται άμεσα με το πανεπιστήμιο. Εντός αυτού στεγάζεται εδώ και χρόνια πληθώρα πολιτικών συνελεύσεων, εκδηλώσεων και φεστιβάλ αλλά και αυτοοργανωμένων πολιτιστικών ομάδων (θεατρικές, κινηματογραφικές ομάδες κ.α.). Από την άλλη, όντας ένας από τους ελάχιστους χώρους πρασίνου στο κέντρο μιας τιμεντοπούλης σαν τη Θεσσαλονίκη, έχει οικειοποιηθεί από τους κατοίκους της πόλης και ως πάρκο, με πολύ κόσμο να το επιλέγει για τη βόλτα του. Βέβαια, όσο τα κινήματα φθίνουν και η καταστολή οξύνεται -άμεσα ή έμμεσα-, αυξάνονται και οι περιφράξεις εντός του. Και η τελευταία διετία αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα της συνθήκης αυτής. Κατα τη διάρκεια του φοιτητικού κινήματος του '21, και παρόλου που κατά την

διάκριά του ίσχυε ο παραλογισμός της απαγόρευσης κυκλοφορίας, το ΑΠΘ γέμισε καθημερινά με κόσμο που βόλταρε, συζητούσε, έπαιζε, παρακολουθούσε εκδηλώσεις και συνελεύσεις κ.λ.π., με κόσμο που έβρισκε σε αυτό έναν προσβάσιμο και ελεύθερο χώρο όπου δεν κινδύνευε από την αστυνομία. Με την ύφεση του κινήματος ξεκίνησε και η αντεπίθεση της καταστολής. Η εκκένωση του ιστορικού Στεκιού στο Βιολογικό, παρόλο που συνάντησε σθεναρή αντίσταση, αποτέλεσε το πρώτο βήμα στην προσπάθεια απονέκρωσης του campus, το οποίο πλέον είναι σχεδόν μόνιμα περικυκλωμένο από κλούβες των ΜΑΤ.

Μπάτσοι παντού

Πολύ πρεμούρα υπάρχει για τα δέντρα που πετσοκόβονται, ωστόσο κανείς δεν έχει σχολιάσει πως το πράσινο στην πόλη όχι μόνο δεν μειώνεται, μα αυξάνεται με γεωμετρικούς ρυθμούς. Έχουμε και λέμε: κλούβα και «πράσινο» στο Υπουργείο, στο Τουρκοκί Προξενείο, στο εμπορικό κέντρο Πλατεία, στο Α.Τ. Λευκού Πύργου στην πλ. Αριστοτέλους, στο χριστουγεννιάτικο χωριό στην πλατεία Αρχαίας Αγοράς, έξω από την κατάληψη Mundo Nuevo, στο Στέκι στο Βιολογικό και στην πύλη της Δ.Ε.Θ. έξω από τα πανεπιστήμια.

	ΣΤΕΚΙΑ / ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟΙ ΧΩΡΟΙ
	ΣΤΑΣΕΙΣ ΜΕΤΡΟ
	ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ (Α.Τ / ΚΛΟΥΒΕΣ)
	ΕΚΚΕΝΩΜΕΝΕΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ
	1. Στέκι Μεταναστών
	2. Μικρόπολις
	3. Βιοτεχνία
	4. Κοντροσόλ
	5. Στέκι στη Μόδη
	6. Στέκι Άνω Πόλης
	7. Sabot
	8. Πολιτικός χώρος Γκαρμπολά 12
	9. ΧΧΕ Respiro di Liberta
	10. Κοινωνικό Κέντρο Ovradera

Αντί επιλόγου

Είναι κατανοητό πως στο έντυπο αυτό επιχειρήσαμε, κατά κύριο λόγο, να καταγράψουμε τις κινήσεις της κυριαρχίας των τελευταίων πολλών χρόνων που σαν σκοπό είχαν ν' «αποστειρώσουν» το κέντρο της Θεσσαλονίκης από οποιαδήποτε προοπτική υπήρχε όσον αφορά μία διαφορετική, ανταγωνιστική διαρρύθμιση του δημόσιου χώρου. Αυτό δεν σημαίνει ότι σ' αυτήν την καταγραφή βλέπουμε ντε και καλά μόνο ήττες, μετακινήσεις κι εκκενώσεις. Η αντίσταση πάντα προηγείται είχε γραφτεί κάποτε, με σκοπό να κατανοήσουμε πως οι κατασταλτικές κινήσεις του κράτους και του κεφαλαίου (όποια μορφή κι αν παίρνουν: είτε ΕΚΑΜ που μπουκάρουν αξιμέρωτα, είτε ιδιοκτήτες ακινήτων που διαμορφώνουν την εικόνα ολόκληρων γειτονιών) είναι πάντα ένα βήμα πίσω από εμάς, ακολουθούν και καταδιώκουν τη δική μας πρωτογενή κίνηση που διεκδικεί, καταλαμβάνει κι ενοχλεί. Οπότε η παραπάνω αναδρομή μπορεί να ιδωθεί και μ' έναν διαφορετικό τρόπο: ως μία απόδειξη του απροσδόκητου της κοινωνικής κίνησης, της ακατάπαυστης θέλησης για δημιουργία ρωγμών και της ικανότητας των υπόγειων διαδρομών (και των σχέσεων που κουβαλάνε) να βγαίνουν στην επιφάνεια με πάταγο όποτε χρειάζεται -διαταράσσοντας την ηρεμία μιας μητρόπολης που τόσο σιχαίνεται τον θόρυβο της ζωής...

η τέλεια πόλη

Σορολόπ #05,
φθινόπωρο 2019.

Δεν έχει ζητιάνους

Ούτε μετανάστες, αυτοί στοιβάζονται έξω από την τέλεια πόλη, σε κέντρα κράτησης

Η τέλεια πόλη δεν έχει αφίσες να βρωμίζουν τους τοίχους
Ούτε graffiti, ούτε άλλες μπουτσοφές, μόνο κατάλευκοι τοίχοι

Στην τέλεια πόλη δεν γίνονται πορείες και διαδηλώσεις, δεν χρειάζομαστε κι άλλους λόγους για κυκλοφοριακό

Ούτε απεργίες γίνονται στην τέλεια πόλη, όλα λειτουργούνε ρολόι

Η τέλεια πόλη φυλάσσεται από αστυνομικούς 24 ώρες το 24ωρο, είναι καλοί οι αστυνομικοί στην τέλεια πόλη

Η τέλεια πόλη έχει γεμίσει μαγαζιά και καφετέριες, κάθε εκατοστό ελεύθερου χώρου πρέπει ν' αξιοποιηθεί

Έχουν πολλές ανάγκες οι κάτοικοι της τέλειας πόλης: θέλουν να αγοράσουν, να καταναλώσουν, να φάνε και να πιούνε

Τι κρίμα που η τέλεια πόλη σας ποτέ δεν θα υπάρξει

Τι κρίμα

Φάμπρικα * Υφανέτ

Γενάρης 2023

contact@yfanet.net / yfanet.espivblogs.net
Ομήρου & Περγάδα γωνία, Κάτω Τούμπα